

100228 Introducció a la lingüística 2015-2016

Prova de reavaluació

Llegiu atentament les instruccions que trobareu a continuació abans de començar a emplenar el full de resposta. Els exàmens mal contestats no es corregiran.

L'examen es realitzarà de forma individual. Qualsevol comunicació amb persones de dins o de fora de l'aula es penalitzarà amb l'expulsió de l'examen i la qualificació de zero en aquesta prova.

Si realitzeu la reavaluació de més d'una prova, ompliu un full de resposta diferent per a cada prova.

Es pot utilitzar llapis del tipus 2HB o bolígraf blau o negre, però mai llapis amb portamines de traç fi. En el full de resposta no es pot esborrar.

IDENTIFICACIÓ									
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
☐	☒	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
☐	☐	☒	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
☐	☐	☐	☐	☒	☐	☐	☐	☐	☐
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
☐	☐	☐	☐	☐	☒	☐	☐	☐	☐
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☒	☐	☐	☐
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☒	☐	☐
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☒	☐
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☒

Identificació

Indiqueu el vostre NIU (el mateix número que feu servir per a accedir al Campus Virtual i a d'altres serveis de la UAB).

A l'exemple de l'esquerra, el número d'identificació és el 1234567.

Deixeu en blanc els apartats **Grup** i **Permutació**.

Respostes

Contesteu seguint la numeració de la dreta.

Marqueu la casella A si l'afirmació és certa i la casella B si és falsa. Si no ho sabeu, podeu deixar la resposta en blanc.

Cada pregunta consta de dues línies: la primera línia és la de resposta i la segona línia serveix per si es vol anul·lar la resposta.

Pregunta 1: La resposta seria A (Cert), ja que s'ha marcat la casella A.

Pregunta 2: La resposta seria B (Fals), ja que s'ha marcat la casella B.

Pregunta 3: La resposta seria B (Fals), ja que s'ha anul·lat la resposta A a la segona línia.

Pregunta 4: La resposta seria A (Cert), ja que s'ha anul·lat la resposta B a la segona línia.

Pregunta 5: La resposta quedaria en blanc, ja que s'han anul·lat les respostes A i B a la segona línia.

Pregunta 6: La resposta quedaria en blanc, ja que no s'ha marcat cap casella.

Revaluació de la prova corresponent als temes 1 i 2

CADA PREGUNTA ENCERTADA SUMA UN PUNT; CADA RESPOSTA INCORRECTA RESTA 0.5 PUNTS; LES PREGUNTES NO CONTESTADES NI SUMEN NI RESTEN PUNTS.

Indiqueu si les afirmacions que venen a continuació són certes o falses.

1. Quan s'afirma que "Totes les llengües són l'expressió d'una identitat col·lectiva i d'una manera distinta de percebre i de descriure la realitat" es nega el prejudici lingüístic segons el qual existeixen llengües importants, útils i desenvolupades i llengües que no tenen aquestes característiques.
2. Quan valorem una llengua en termes estètics, en general estem condicionats per la nostra actitud cap als parlants d'aquesta llengua o cap a la cultura que aquesta llengua representa.
3. El fet que l'anglès sigui una llengua amb una àmplia difusió internacional s'explica per la simplicitat de la seva morfologia verbal i pel fet de tenir una gran capacitat d'assimilar préstecs d'altres llengües.
4. Les llengües signades no tenen cap de les característiques pròpies de les llengües parlades, ja que els signes no es poden descompondre en components bàsics i la combinació de signes no dóna lloc a oracions.
5. Les llengües de signes que s'empren arreu del món constitueixen sistemes independents, que no són universals i que no sempre són mútuament intel·ligibles.

Considerem el text de Jakobson (1989) que es reproduïx a (1) i contestem la pregunta 6.

(1) "Hi ha missatges que serveixen essencialment per a establir, prolongar o interrompre la comunicació, per a verificar si el circuit funciona («Em sentiu?»), per a atraure l'atenció de l'interlocutor o bé per a assegurar que aquesta no s'afluïxa («Segur que m'escolteu?» o bé, en estil shakespearà, «Presteu-me orella!» –i, a l'altre cap del fil, «Mmmm, mmm!».)"

6. En el text de (1), Jakobson fa referència a la funció fàtica del llenguatge.

Considerem el text de de Saussure (1990) que es reproduïx a (2) i contestem les preguntes 7 i 8.

(2) “Per exemple, la idea de «germana» no va lligada per cap relació interior amb la seqüència de sons *s-ö-r* [francès *soeur*] que li serveix de significat; podria ser igualment representada per qualsevol altra; la prova són les diferències entre les llengües i l’existència mateixa de llengües diferents: el significat de «bou» té, com a significat *b-ö-f* [francès *boeuf*] en una banda de la frontera i *o-k-s* (*Ochs*) a l’altra.”

7. En el text de (2) es nega el caràcter arbitrari del signe lingüístic.
8. Saussure defineix el signe lingüístic com l’associació entre una entitat real, que seria el referent, i una paraula, que equivaldria al significat.

Consideredu el text de de Saussure (1990) que es reproduueix a (3) i contesteu la pregunta 9.

(3) “Per una banda, en el discurs, les paraules contrauen entre elles, en virtut del seu encadenament, relacions fonamentades en el caràcter lineal de la llengua, que exclou la possibilitat de pronunciar dos elements alhora. Aquests s’arreglaren els uns a continuació dels altres sobre la cadena de la parla.”

9. La relació que es defineix a (3) correspon a la que es dóna entre les formes conjugades d’un verb o les formes declinades d’un nom.

Consideredu el text de Jackendoff (2006) que es reproduueix a (4) i contesteu les preguntes 10 i 11.

(4) “Animal communication systems . . . typically have at most a few dozen distinct calls, and they are used only to communicate immediate issues such as food, danger, threat, or reconciliation. Many of the sorts of meanings conveyed by chimpanzee communication have counterparts in human ‘body language’. For animals that use combinations of calls (such as some songbirds and some whales), the meanings of the combinations are not made up of the meanings of the parts (though there are many species that have not been studied yet).”

[Els sistemes de comunicació animal . . . típicament presenten, com a molt, unes poques dotzenes de crits diferents, i aquests s’empren únicament per a comunicar sobre qüestions immediates com ara el menjar, un perill, una amenaça o una reconciliació. Molts dels tipus de significats expressats per la comunicació entre ximpanzés tenen els seus equivalents en el ‘llenguatge corporal’ humà. En el cas dels

animals que fan servir combinacions de crits (com algunes aus canores i algunes balenes), els significats de les combinacions no estan formats pels significats de les parts (encara que hi ha moltes espècies que encara no s'han estudiat).]

10. En el text de (4) es fa referència a propietats del llenguatge humà com la productivitat, la creativitat o la independència dels estímuls externs que també es troben sistemàticament en els sistemes de comunicació animal.
11. Segons el text de (4), la dualitat d'estructuració (o doble articulació) seria una propietat del sistema comunicatiu d'algunes espècies com les aus canores o les balenes.
12. En el sorgiment i l'evolució del llenguatge a l'espècie humana es van combinar una sèrie de canvis fisiològics i anatòmics (adaptacions com el bipedisme, l'augment del volum cranial, el descens de la laringe) amb l'aparició de noves necessitats derivades de l'organització social i del desenvolupament cultural.

Considereu el text que es reproduïx a (5) i contesteu les preguntes 13 i 14.

(5) “podem suposar que existeix un estadi inicial de la ment genèticament determinat, fix, comú a l'espècie que com a màxim presenta una variació mínima, deixant de banda els casos patològics. La ment travessa per una seqüència d'estats sota les condicions límit fixades per l'experiència, aconseguint finalment un «estat estable» a una edat relativament determinada, un estat que després només canviarà en aspectes marginals. La propietat bàsica d'aquest estat inicial és que, donada l'experiència, es desenvolupa fins a l'estat estable. En correspondència, l'estat inicial de la ment podria contemplar-se com una funció característica de l'espècie, que aplica l'experiència en l'estat estable.”

13. El text de (5) reflecteix els plantejaments de Chomsky sobre l'adquisició del llenguatge.
14. En el text de (5), l'estat inicial correspon a la gramàtica universal i l'estat estable a la gramàtica particular de cada llengua.
15. L'adquisició de la llengua es pot concebre com el resultat de la combinació entre una base genètica pròpia de l'espècie humana i l'existència d'un entorn adequat.
16. El fet que el futur en castellà s'expressi mitjançant un morfema de temps

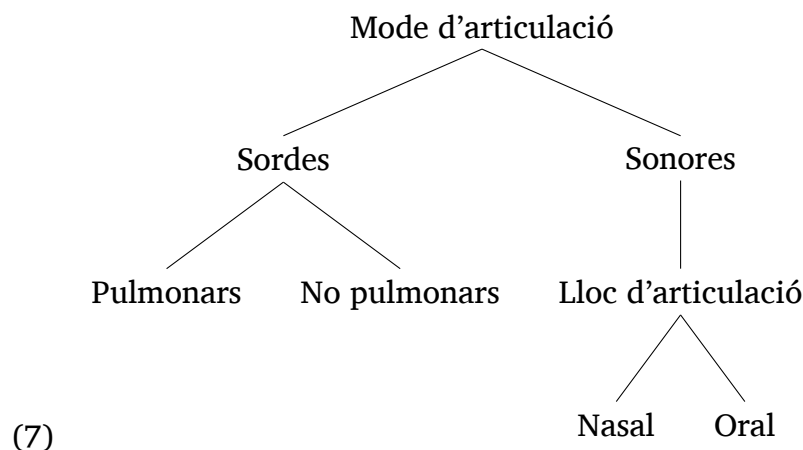
afegit a l'arrel del verb –per exemple, *cant-a-r* (infinitiu), *cant-a-ré* (futur)– i que en anglès s'expressi amb una forma auxiliar modal –per exemple, *to sing* (infinitiu), *I will sing* (futur)– i el fet que el castellà tingui 5 fonemes vocàlics i l'anglès en tingui 12, constitueixen arguments en contra de l'existència dels universals lingüístics.

17. El fet que el serbi s'escriu principalment emprant l'alfabet ciríl·lic i que en croat es faci servir l'alfabet llatí posa de manifest que la primera és una llengua eslava i la segona una llengua romànica.

Observeu les transliteracions en diverses llengües del cognom d'un compositor soviètic d'origen armeni que es mostren a (6) tenint en compte que la pronúncia original armènia del cognom és [χatʰatrʰjan] o [χatʰatərʰjan] i contesteu la pregunta 18

- (6) Català: Khatxaturian
 Castellà: Jachaturián
 Anglès: Khachaturian
 Francès: Khatchatourian

18. Les transliteracions mostren que s'apliquen les convencions ortogràfiques pròpies de la llengua a la qual es translitera per a intentar reflectir la interpretació fonètica de la pronúncia original que es realitza en cadascuna de les llengües.
19. Per a articular els sons de la parla no sempre és necessari que la glotis estigui tancada i els plecs (o cordes) vocals entrin en vibració.
20. L'esquema que es mostra a (7) reflecteix la jerarquia de criteris emprats per l'Alfabet Fonètic Internacional per a la classificació dels sons consonàntics.

Observeu els inventaris de consonants que es mostren a les figures 1, 2, 3 i 4 i contesteu les preguntes 21, 22, 23, 24 i 25.

	Bilabial	Labio-dental	Dental	Alveolar	Post-alveolar	Palatal	Velar	Glottal
Plosive and Affricate	p b		t d		tʃ dʒ		k g	
Nasal	m		n			ɲ	ŋ	
Trill			r					
Tap or Flap			ɾ					
Fricative		f		s z	ʃ ʒ			
Central Approximant						j	w	
Lateral Approximant			l			ʎ		

Figura 1: Carbonell, J. F., i Llisterri, J. (1992). Catalan. *Journal of the International Phonetic Association*, 22(1-2), 53-56. doi:10.1017/S0025100300004618

	Bilabial	Labiodental	Dental	Alveolar	Palatal	Velar
Plosive	p b		t d			k g
Affricate					tʃ ʃʃ	
Nasal	m			n	ɲ	
Tap or flap				r		
Trill				r		
Fricative		f	θ	s		x
Lateral approximant				l	ʎ	

Figura 2: Martínez Celdrán, E., Fernández Planas, A. M., i Carrera, J. (2003). Castilian Spanish. *Journal of the International Phonetic Association*, 33(2), 255-259. doi:10.1017/S0025100303001373

	Bilabial	Labiodental	Dental	Alveolar	Post-alveolar	Palatal	Velar	Glottal
Plosive	p b			t d			k g	
Affricate					tʃ dʒ			
Nasal	m			n			ŋ	
Fricative		f v	θ ð	s z	ʃ ʒ			h
Approximant	(w)				r	j	w	
Lateral approximant				l				

Figura 3: Roach, P. (2004). British English: Received Pronunciation. *Journal of the International Phonetic Association*, 34(2), 239-245. doi:10.1017/S0025100304001768

	Bilabial	Labio-dental	Dental	Palato-alveolar	Palatal	Velar	Uvular
Plosive	p b		t d			k g	
Nasal	m		n		ɲ	ŋ	
Fricative		f v	s z	ʃ ʒ			ʁ
Lateral Approximant			l				

Central Approximants

Palatal	Labial-palatal	Labial-velar
j	ɥ	w

Figura 4: Fougeron, C., i Smith, C. L. (1993). *French. Journal of the International Phonetic Association*, 23(2), 73-76. doi:10.1017/S0025100300004874

21. Els inventaris de les quatre llengües que es mostren les figures 1, 2, 3 i 4 presenten, en tots els casos, consonants oclusives dentals.
22. La presència o l'absència d'una consonant fricativa labiodental sonora és un dels trets que diferencia l'anglès i el francès del català i el castellà segons els inventaris presentats a les figures 1, 2, 3 i 4.
23. El català i el castellà presenten un contrast entre ròtica simple i ròtica múltiple que no es dona ni en anglès ni en francès.
24. La fricativa velar sorda és una consonant que únicament apareix en l'inventari del castellà, mentre que la fricativa uvular sonora apareix únicament en l'inventari del francès.
25. En cadascuna de les quatre llengües que es descriuen a les figures 1, 2, 3 i 4 les consonants fricatives tant poden ser sordes com sonores.
26. En una consonant aspirada sorda seguida d'una vocal ([p^ha], [t^ha], [k^ha]), es produeix una sortida de l'aire per la glotis oberta entre el moment

d'explosió de la consonant i el moment d'inici de la sonoritat de la vocal.

27. En català i el castellà, la grafia sempre té com a realització fonètica el so [b], mentre que la grafia <v> sempre es realitza fonèticament com a [β].
28. La vocal [u] es pot descriure com una vocal velar, tancada i labialitzada, o també com una vocal posterior, alta i arrodonida.
29. L'articulació successiva de les vocals [i] - [e] - [ɛ] - [a] (en aquest ordre) implica un moviment de retrocés i d'abaixament del cos de la llengua.

Observeu els exemples en italià de (8) i contesteu les preguntes 30 i 31.

- (8) [ˈse:mino] 'sembro'
[seˈmi:no] 'llavor'
[semiˈnɔ] 'va sembrar'
[ˈle:gami] 'lliga'm'
[leˈga:mi] 'lligams'

30. Segons les dades de (8), l'italià és una llengua d'accent lliure.
31. Segons les dades de (8), en italià l'accent lèxic té una funció demarcativa.
32. La corba melòdica de la figura 5 tant pot correspondre a una frase enunciativa (o declarativa) com a una frase interrogativa en català o en castellà.

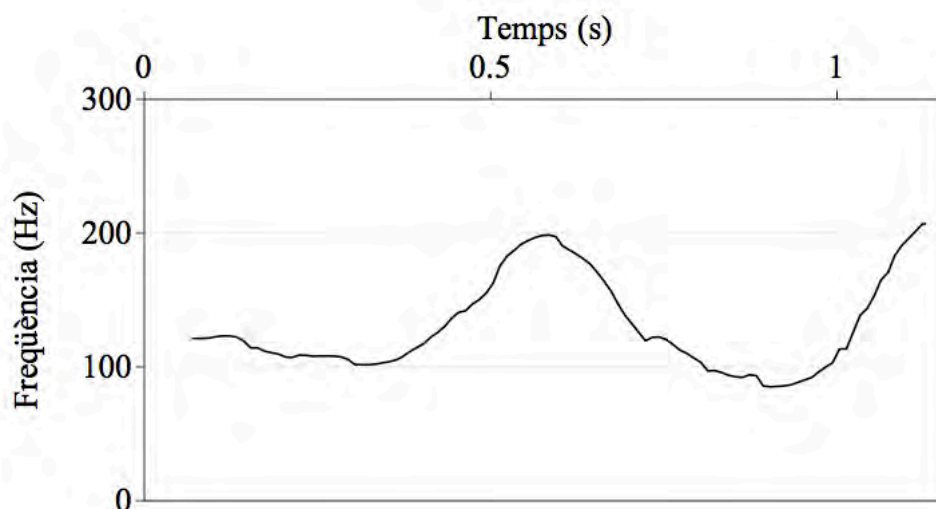

Figura 5: Corba melòdica

33. Les pauses “buides” o silencioses són interrupcions de la fonació que no poden tenir cap funció lingüística.

Revaluació de la prova corresponent als temes 3, 4 i 5

CADA PREGUNTA ENCERTADA SUMA UN PUNT; CADA RESPOSTA INCORRECTA RESTA 0.5 PUNTS; LES PREGUNTES NO CONTESTADES NI SUMEN NI RESTEN PUNTS.

Indiqueu si les afirmacions que venen a continuació són certes o falses.

1. Les transcripcions que es presenten a (9) i a (10) són transcripcions fonològiques.

(9) ən^vˈgɑnʃən^vkərˈteɪs

(10) lɔʃˈmɪʃmosenˈtʃufes

2. En una llengua que tingui un fonema /x/ amb dos al·lòfons [x] i [ç] en distribució complementària, és d'esperar que [x] es presenti davant de vocals anteriors i [ç] davant de vocals posteriors.

Considerem les dades del castellà que es presenten a (11) i les de l'anglès que es troben a (12) i contesteu les preguntes 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12 i 13.

	[baˈron]	barón	[ˈboʝa]	bota
	[ˈtuβo]	tuvo	[ˈboʝa]	vota
	[ˈkaβo]	cavo	[baˈron]	varón
(11)	[ˈtuβo]	tubo	[ˈkaβo]	cabo
	[ˈafta]	afta	[ˈfaxa]	faja
	[ˈbalsa]	balsa	[ˈovni]	ovni
	[ˈbaxa]	baja	[ˈfalsa]	falsa
	[avˈɣano]	afgano	[dɪfˈtɛrɪə]	difteria

	[əˈbaʊt]	about	‘sobre’	[ˈbest]	best	‘millor’
	[ˈvaɪl]	vial	‘flascó’	[ˈfæn]	fan	‘ventilador’
(12)	[ˈbeɪbɪ]	baby	‘nadó’	[ˈvest]	vest	‘samarreta’
	[ˈvɛrɪ]	very	‘molt’	[ˈvæn]	van	‘furgoneta’
	[ˈfaɪl]	file	‘arxiu’	[ˈberɪ]	berry	‘baia’

3. Segons les dades de (11), en castellà existeixen els fonemes /f/ i /v/.
4. Segons les dades de (11), en castellà existeixen els fonemes /f/ i /b/.
5. Segons les dades de (11), en castellà [f] i [v] es troben en distribució complementària.
6. Segons les dades de (11), en castellà es produeix un procés d'assimilació de lloc d'articulació que afecta les realitzacions del fonema /f/.
7. Les realitzacions de [v] que apareixen a (11) es podrien transcriure també com a [f].
8. Segons les dades de (11), en castellà existeix un fonema /b/ que es pot realitzar com a [b] o com a [v].
9. Segons les dades de (11), [b] i [β] són dos al·lòfons del fonema /b/ que es troben en distribució complementària.
10. Segons les dades de (12), /b/, /f/ i /v/ són fonemes en anglès.
11. Segons les dades de (11) i de (12), la representació fonològica de *cavo* seria /'kabo/ i la de *vest* seria /'vest/.
12. Segons les dades de (11) i de (12), un parlant de castellà tendria a pronunciar com a [β] l'oclusiva bilabial de *about* i com a [b] la fricativa labiodental de *vest*.
13. Segons les dades de (11) i de (12), si un segment té valor fonològic contrastiu en una llengua, necessàriament ha de ser també un fonema en una altra llengua diferent.

Observeu les dades que es mostren a (13) i contesteu les preguntes 14, 15 i 16.

	[impu'sibblə]	impossible	[ɪnfi'ðel]	infidel
	[inu'ma]	inhumà	[innə'ɣabblə]	innegable
(13)	[insuli'ðari]	insolidari	[in'i'ʒust]	injust
	[in'kəlku'labblə]	incalculable	[ire'al]	irreal
	[irəspun'sabble]	irresponsable	[illimi'tat̪]	il·limitat
	[illə'ɣal]	il·legal		

14. Segons les dades de (13), en català es dona un procés fonològic d'assimilació de mode d'articulació que afecta les consonants nasals.

15. Segons les dades de (13), [m], [ɱ], [n], [nʲ] i [nʷ] es poden considerar al·lomorfs del fonema /n/.
16. Segons les dades de (13), l'aparició de les variants al·lomòrfiques del prefix negatiu {in} es pot predir mitjançant regles.

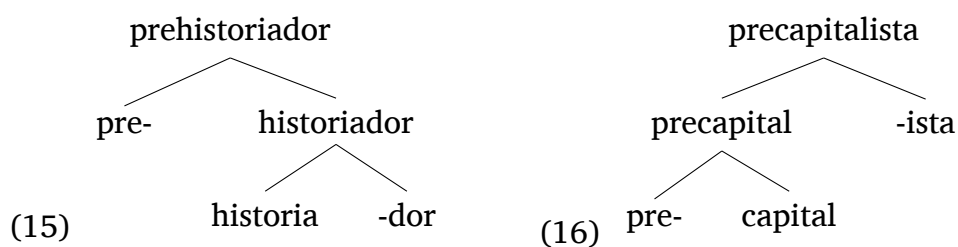
Observeu les dades del turc que es presenten a (14) i contesteu les preguntes 17, 18, 19 i 20. Tingueu en compte que <ı> és la grafia corresponent a la vocal [ɯ].

(14)

atlar	'cavalls'	atım	'el meu cavall'
atlarım	'els meus cavalls'	ata	'al cavall'
atıma	'al meu cavall'	atlara	'als cavalls'
atlarıma	'als meus cavalls'	atımız	'el nostre cavall'
atımızdan	'del nostre cavall'	atlarımızdan	'dels nostres cavalls'
atlarla	'amb els cavalls'		

17. Segons les dades de (14), *a*, *dan* i *la* expressen informació sobre el cas.
18. Segons les dades de (14), la forma corresponent a "del meu cavall" en turc seria *atımdan*.
19. Segons les dades de (14), la forma corresponent a "els nostres cavalls" en turc seria *atımızlar*.
20. La diferència en el morf de plural a *evler* ('cases') i *atlar* ('cavalls') és deguda a un procés de reducció vocàlica.

Considereu les representacions de (15) i de (16) i contesteu les preguntes 21 i 22.

21. Les paraules representades a (15) i a (16) estan formades per derivació, mitjançant un prefix i un sufix.

22. Si *prehistoriador* vol dir “especialista en prehistòria” i *precapitalista* significa “anterior al capitalisme”, les estructures presentades a (15) i a (16) no són correctes.

Observeu les dades de l’hebreu que es presenten a (17) i contesteu les preguntes 23 i 24.

(17)

/xaver/	‘amic’	/xaverim/	‘amics’
/xavera/	‘amiga’	/xaverot/	‘amigues’
/talmid/	‘estudiant (masc.)’	/talmidim/	‘estudiants (masc.)’
/talmida/	‘estudiant (fem.)’	/talmidot/	‘estudiants (fem.)’

23. Les dades de (17) mostren l’existència de sincretisme en hebreu.

24. Segons les dades de (17), l’hebreu és una llengua flexiva.

Observeu les dades del ulwa, una llengua parlada a Nicaragua, que es presenten a (18) i contesteu les preguntes 25, 26, 27 i 28.

	sú:kilu	‘el meu gos’	sú:kinalu	‘el nostre gos’
(18)	sú:malu	‘el teu gos’	sú:manalu	‘el vostre gos’
	sú:kalu	‘el seu gos’	sú:kanalu	‘el seu gos (d’ells)’

25. Segons les dades de (18), el possessiu en ulwa es forma mitjançant sufixos.

26. Segons les dades de (18), *na* és un morfema que indica possessió.

27. Segons les dades de (18), el morfema lèxic en la forma *áskana* (‘la seva roba’) seria *ásna* (‘roba’).

28. Les dades de (18) mostren que l’ulwa és una llengua aglutinant.

Considereu el text del cartell que es reproduïx a la figura 6 i contesteu les preguntes 29, 30 i 31.

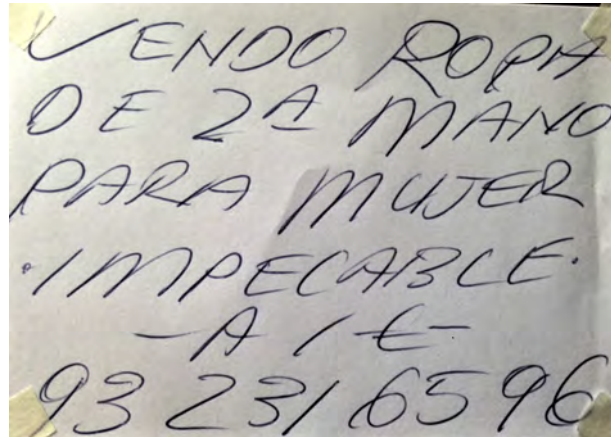

Figura 6: “Vendo ropa de segunda mano para mujer impecable”

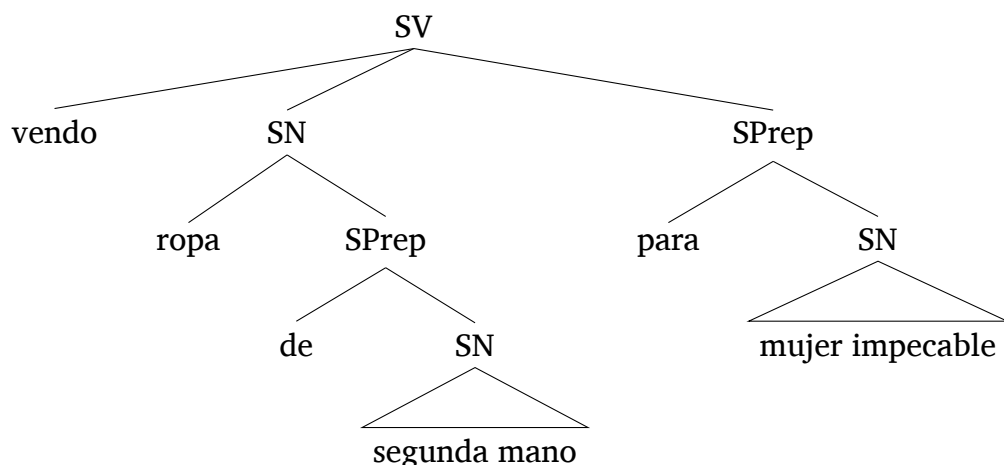
29. Una de les interpretacions possibles de l'enunciat de la figura 6 seria la que presentaria l'estructura de constituents que es mostra a 19.

(19) [Vendo [ropa [de [segunda mano] _{SN}] _{SPrep}] _{SN}] _{SPrep}] _{SV} [para [mujer impecable] _{SN}] _{SPrep}] _{SV}

30. En la representació de 19 s'indica la categoria lèxica de cada constituent.

31. En la representació de 19 es dóna la mateixa informació sobre la jerarquia de constituents que en la representació de 20.

(20)

Considereu les dades de (21) i de (22) extretes de Gràcia (2009) i contesteu les preguntes 32, 33 i 34.

(21) Soninké

A wa maaron yigana
ell PARTITIU arròs menjar
'Ell menja arròs'

yugo labo
home ganivet
'el ganivet de l'home'

konpen di
habitació dins
'dins de l'habitació'

(22) Mandinga

A ye yiroolu tutu
ell PARTITIU plantes trasplantar
'Ell va trasplantar les plantes'

fuloo la ninsoo
fula de vaca
'la vaca del fula'

bujo kono
casa dins
'dins la casa'

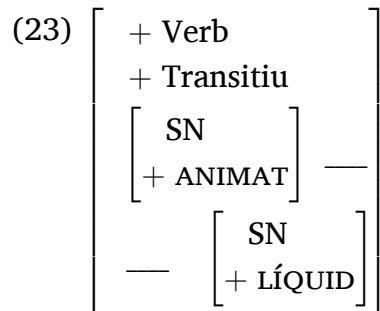
32. Segons les dades de (21) i de (22), el soninké i el mandinga presenten l'ordre SOV.
33. Segons les dades de (21) i de (22), el soninké i el mandinga són, des del punt de vista tipològic, llengües amb preposició.
34. L'ordre genitiu-nom que es mostra a les dades de (21) i de (22) és esperable en una llengua SOV segons les prediccions de Greenberg (1963).

Revaluació de la prova corresponent als temes 6 i 7

CADA PREGUNTA ENCERTADA SUMA UN PUNT; CADA RESPOSTA INCORRECTA RESTA 0.5 PUNTS; LES PREGUNTES NO CONTESTADES NI SUMEN NI RESTEN PUNTS.

Indiqueu si les afirmacions que venen a continuació són certes o falses.

1. El principi de la composicionalitat permet donar compte del fet que el significat de *Dic el que penso* sigui diferent del de *Penso el que dic* malgrat que els dos enunciats continguin les mateixes unitats lèxiques i presentin una similitud estructural.
2. En les llengües, únicament tenen significat les paraules que pertanyen a categories majors (o categories lèxiques).
3. Els mots *dormitori*, *cuina* i *menjador* són hipònims de l'hiperònim *pis*.
4. Els mots *pis*, *apartamento* i *chalet* son hipònims de l'hiperònim *vivienda*.
5. El fet que el verb *colgar* es defineixi al DRAE com “Suspende algo o a alguien sin que llegue al suelo” (accepció 1) i també com a “Introducir una información en una página web para su difusión” (accepció 7) mostra que entre les dues accepcions de *colgar* es dona una relació d'homonímia.
6. La paraula *carpa* té dues entrades al DIEC: *carpa*¹, amb el significat de peix d'aigua dolça i *carpa*², amb el significat d'envelat d'un circ. Això mostra que *carpa*¹ i *carpa*² són paraules homònimes i, en aquest cas, també homògrafes i homòfones.
7. Les expressions *París* i *la capital de França* són correferencials.
8. Les paraules *trancón* i *embotellamiento* signifiquen, segons el DRAE, “congestión de vehículos”. La primera s'empra a Colòmbia i la segona és pròpia de l'espanyol peninsular. Es tracta, per tant, de geosinònims que es poden considerar sinònims complets, però que no són sinònims totals.
9. Entre *fred* i *calent* s'estableix el mateix tipus de relació de significat que entre *parell* i *senar*.
10. Si no es consideren les expressions metafòriques, la representació que es mostra a (23) podria correspondre als trets sintàctico-semàntics d'un verb com *beure* però no als d'un verb com *menjar*.

11. La representació de (23) explicaria el caràcter anòmal de les oracions *El gat beu sardines* i *La muntanya beu llet*.

Considereu els enunciats de (24) i contesteu les preguntes 12 i 13.

(24) (a) El metge va salvar la vida a un pacient

(b) El metge va ser felicitat per salvar la vida a un pacient

12. La funció sintàctica de *metge* és la mateixa en les dues oracions de (24).

13. En les dues oracions de (24), *metge* té el paper semàntic (o paper temàtic) d'agent i *pacient* té el paper semàntic (o paper temàtic) de meta.

14. L'enunciat *L'advocat de l'imputat ha dit que ell no coneixia la data del judici* és ambigu perquè *ell* pot tenir dos possibles referents.

Considereu els enunciats de (25) i contesteu les preguntes 15 i 16.

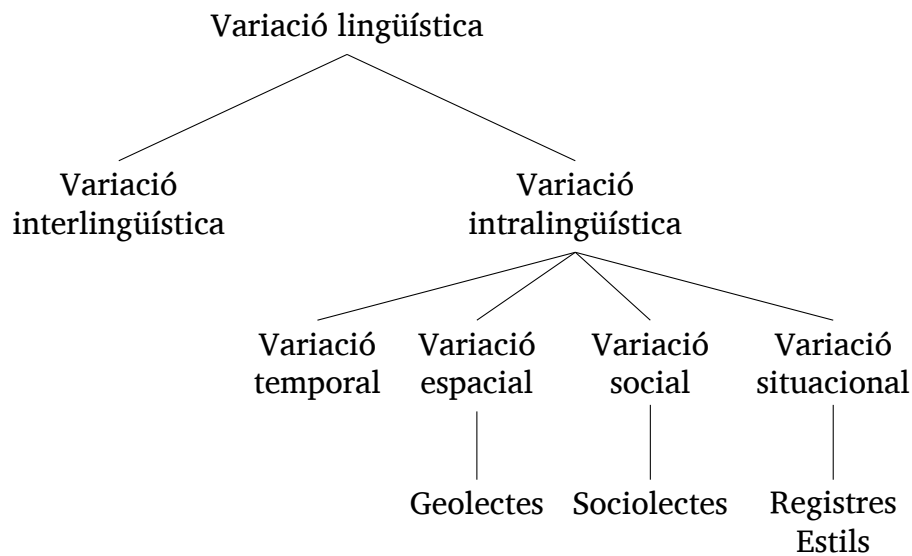
(25) (a) En Joan_i és germà de la Maria_j

(b) La Maria_j és germana d'en Joan_i

15. En els exemples de (25), (a) implica (b) i (b) implica (a).

16. En els exemples de (25), la relació semàntica entre (a) i (b) és una relació de paràfrasi.

17. L'esquema que es mostra a (26) reflecteix adequadament els diferents tipus de variació lingüística.

18. L'estudi del llenguatge que proposa Noan Chomsky es centra en la descripció del coneixement que tenen els parlants de la gramàtica normativa de la seva pròpia llengua, mentre que els treballs de William Labov s'orienten a la descripció dels coneixements normatius d'una comunitat de parla.

Considerereu les afirmacions de (27), extretes de discussions sobre els conceptes de llengua i de dialecte a *Yahoo! Respuestas*, i contesteu les preguntes 19 i 20.

(27) (a) “Un idioma tiene reglas ortograficas, como escribir palabras, verbos, formas de conjugación, etc. y un dialecto nó, solo es una estructura fonética, sin reglas ortográficas y escritura”

(b) “La diferencia entre idioma y dialecto es el número de gente que lo habla (más gente: idioma, menos gente: dialecto)”

19. Les dues afirmacions de (27) són correctes.
20. Les afirmacions de (27) reflecteixen els prejudicis lingüístics associats a la distinció entre llengua i dialecte.
21. Per llengua estàndard s'entén aquella llengua que és oficial en un estat i que ha sorgit com a resultat del consens entre els parlants.
22. Malgrat la diversitat lingüística del país, l'anglès és la llengua oficial dels Estats Units d'Amèrica.
23. En l'elaboració d'un atlas lingüístic, les estratègies per a entrevistar els informants s'orienten a aconseguir que aquests produeixin les formes nor-

matives de la llengua.

24. Una isoglossa és una línia que, en un atlas lingüístic, marca el límit entre la presència o l'absència d'un determinat fenomen.
25. L'anomenat *Ebonic* és un sociolecte de l'anglès emprat pels parlants afro-americans.

Observeu les dades que es mostren a la figura 7, extreta de Labov (2009), i contesteu les preguntes 26, 27, 28, 29 i 30. *Lower working* (classe treballadora baixa), *Upper working* (classe treballadora alta) i *Middle class* (classe mitjana) fan referència a grups, mentre que les dades de Jacob Schissel corresponen a les d'un parlant individual. Els termes *Reading* (lectura d'un text), *Word lists* (lectura de llistes de paraules) i *Minimal pairs* (lectura de parells mínims) fan referència a les tasques emprades per a l'obtenció de les dades.

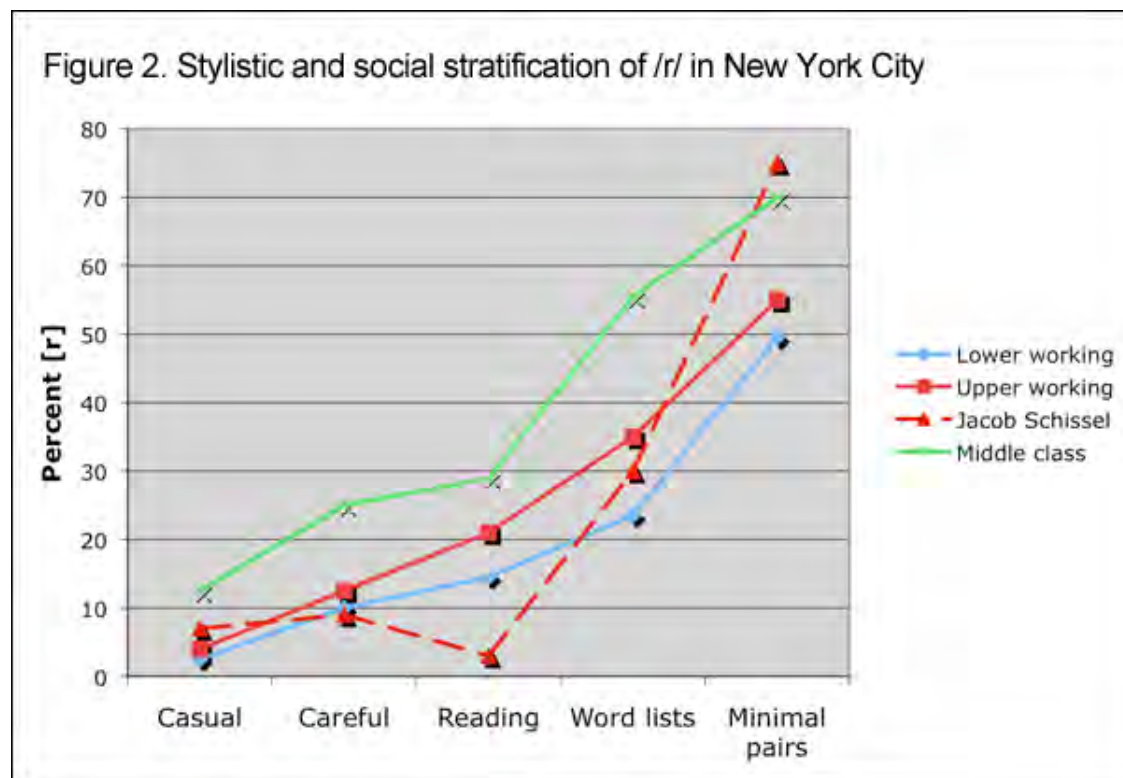

Figura 7: Estratificació estilística i social de /r/ a Nova York (Labov, 2009)

26. Segons les dades de la figura 7, el percentatge de consonants [r] pronunciades és més elevat en el grup socioeconòmic de nivell més alt que en els dos grups de nivell més baix.

27. El patró de dades que es mostra a la figura 7 reflecteix, en termes generals, una tendència similar, pel que fa a l'estratificació social, a l'obtingut en l'estudi dels grans magatzems de Nova York (Labov, 1966, 1972, 2006).
28. Els termes *casual* (informal, espontani) i *careful* (formal, acurat) fan referència a sociolectes de l'anglès.
29. Segons les dades de la figura 7, en els tres grups estudiants el percentatge de consonants [r] pronunciades augmenta en funció del grau d'atenció que el parlant ha de dedicar a la seva pròpia producció lingüística.
30. Segons les dades de la figura 7, la variable fonètica "percentatge de consonants [r] pronunciades" estaria estratificada socialment només el cas de la classe mitjana, però, en canvi, no estaria relacionada amb l'estil de parla en cap grup socioeconòmic.
31. La variació lingüística condicionada pel gènere del parlant es manifesta únicament en el lèxic de determinats àmbits, que és més ric en el cas de les dones que en el dels homes.
32. Els parlants bilingües que utilitzen una de les dues llengües que coneixen únicament en l'entorn familiar i fan servir l'altra llengua que coneixen únicament en l'entorn professional posseeixen un repertori lingüístic idèntic en les seves dues llengües.
33. En l'estudi dels estils de parla o registres, el fet que un investigador entrevisti un parlant per a analitzar el seu comportament lingüístic dificulta l'obtenció de l'estil informal i de l'estil espontani degut al que es coneix com la paradoxa de l'observador.

Referències

- de Saussure, F. (1990). *Curs de lingüística general* (J. Casas, Ed. i Trad.). Barcelona: Edicions 62.
- Gràcia, L. (2009). *Llengua i immigració. La influència de la primera llengua en l'adquisició del català com a segona llengua*. Vic: Eumo Editorial.
- Greenberg, J. H. (1963). Some universals of grammar with particular reference to the order of meaningful elements. A J. H. Greenberg (Ed.), *Universals of human language* (pp. 73–113). Cambridge: The MIT Press.

-
- Jackendoff, R. (2006). *How did language begin?* Washington, DC: Linguistic Society of America. Consultat a <http://www.linguisticsociety.org/sites/default/files/LanguageBegin.pdf>
- Jakobson, R. (1989). Lingüística i poètica (J. Casas, Trad.). A À. Broch (Ed.), *Lingüística i poètica i altres assaigs* (pp. 39–78). Barcelona: Edicions 62 - Diputació de Barcelona.
- Labov, W. (1966). *The social stratification of English in New York City*. Washington, DC: Center for Applied Linguistics.
- Labov, W. (1972). The isolation of contextual styles. A *Sociolinguistic patterns* (pp. 70–109). Oxford: Basil Blackwell.
- Labov, W. (2006). *The social stratification of English in New York City* (2nd ed.). Cambridge: Cambridge University Press.
- Labov, W. (2009). *A life of learning: Six people I have learned from. The 2009 Charles Homer Haskins Prize Lecture*. New York: ACLS, American Council of Learned Societies. Consultat a <https://www.acls.org/publications/audio/labov/complete.aspx?id=4462>